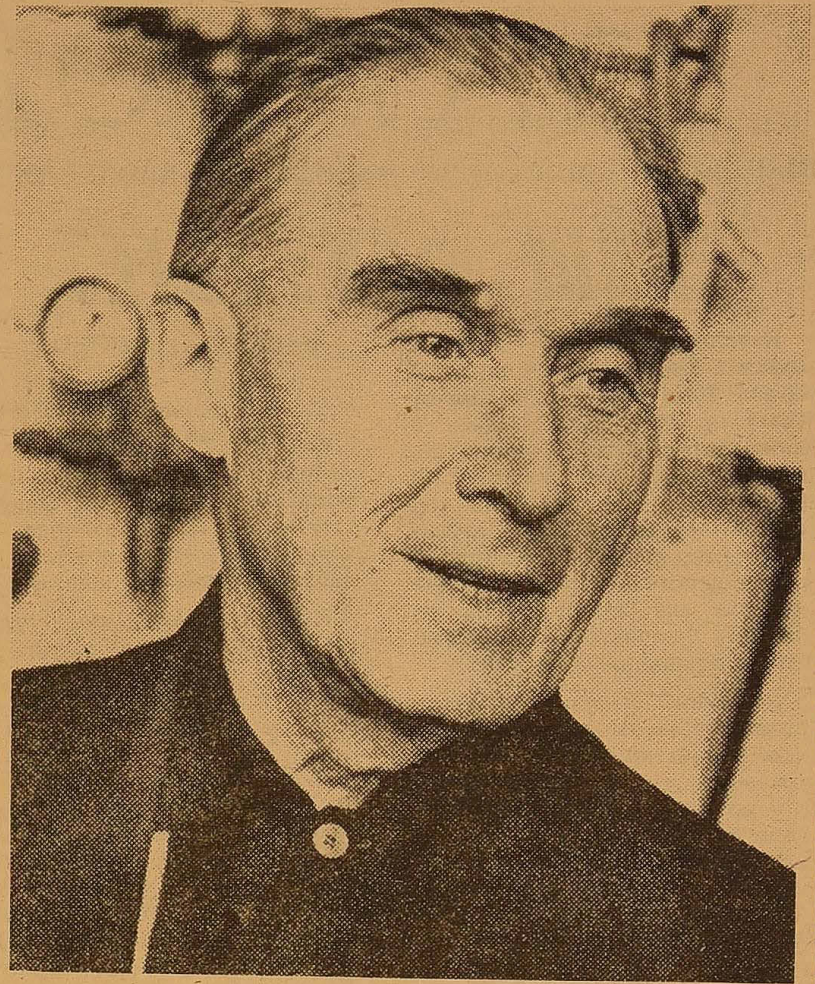

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Рік видання 43-й. № 9 (1263). 11 БЕРЕЗНЯ 1977 р. Ціна 2 коп.

ЗАСІДАННЯ КОЛЕГІЇ МІНВУЗУ

В нашому університеті відбулося виїзне засідання Колегії Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти УРСР.

Із звітами про роботу своїх вузів за 1976 рік на ньому виступили ректор Донецького університету Г. Я. Пономаренко, в. о. ректора Київського університету П. Г. Бокач, ректор Львівського університету М. Г. Максимович, ректор Одеського університету В. В. Сердюк, ректор Сімферопольського університету О. Ф. Переход, ректор Ужгородського університету Д. В. Чепер, ректор Харківського університету І. Є. Тарапов, ректор Чернівецького університету К. О. Червінський, ректор Харківського юридичного інституту В. Ф. Маслов.

Потім з промовама виступили начальники управлінь і відділів Мінвузу УРСР, а також міністр вищої і середньої спеціальної освіти УРСР Г. Г. Єфіменко.

Під час перебування в Одеському університеті гості ознайомились з постановкою учбово-виховної і науково-дослідної роботи нашого вузу безпосередньо на кафедрах в лабораторіях і на факультетах.

ПРИЙОМ НА ЧЕСТЬ СВЯТА

6 березня ректор університету професор В. В. Сердюк влаштував прийом, присвячений Міжнародному жіночому дню 8 Березня.

На прийом були запрошені студентки, які приїхали на навчання в Одеський університет із-за кордону, а також представники громадськості університету.

У своєму виступі на прийомі професор В. В. Сердюк відзначив ту велику роль, яку відіграють жінки у суспільному житті, в міжнародній діяльності, у боротьбі за мир між народами.

На прийомі також виступили: декан механіко-математичного факультету доцент М. Я. Тихоненко, випускниця аспірантури ОДУ громадянка ПНР Ельжбета Якубик, Генеральний консул ЧССР в Києві Б. Поспишел, проректор університету доцент Г. О. Тетерін.

Декан по роботі з іноземними студентами професор А. А. Еннан зачитав наказ по університету, в якому у зв'язку з днем 8 Березня за відмінне навчання і громадську роботу великій групі іноземних студенток оголошено подяку.

З заключним словом на прийомі виступив ректор професор В. В. Сердюк.

Учасницям прийому були піднесені весняні квіти і пам'ятні сувеніри.

В. ГОМІН,
наш кор.

На XXV з'їзді партії Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев сказав: «Радянська країна, народ наш пройшли нелегкий, але славний шлях. Я думаю, що кожен з нас, комуністів, якби його спитали, чи хотів би він обрати інший шлях, відповів би: ні».

Так відповів би і Василь Григорович Котельников. Нещодавно виповнилося 50 років перебування його в лавах Комуністичної партії Радянського Союзу. І хоча йому не довелося взяти участь безпосередньо у революційних подіях (коли звістка про революцію в Петрограді докотилася до Забайкалля, Василю Котельникову тільки-но виповнилося 10 років), та він брав участь у вирішенні всіх тих величезних соціально-економічних і політичних завдань, які поставив Великий Жовтень перед його поколінням. Життя його — дзеркало, в якому відображено майже 60-річний шлях нашої Радянської держави.

1926-й рік. По всій країні йшли ленінські призови в партію. Важким тягарем на серці лежала смерть Ілліча, та прагнення зайняти місце в авангарді продовжувачів його справи, будівників нового суспільства приводило людей в партійні осередки.

І ось одного дня комуністи паровозоремонтних майстерень залізничної станції Чита-1 прийняли кандидатом у члени ВКП(б) кількох комсомольських активістів, серед них — Василя Котельникова. І хоча його добре знали, все ж попросили: «Розкажи біографію...».

Що міг Василь розповісти про себе? Що народився в 1907 році в місті Верхньоудинськ Забайкальської губернії, 5 років провчився у залізничній школі, з 14 років почав працювати — спочатку робітником в аптечному складі, потім після переїзду батьків на станцію Єрофей Павлович Амурської залізниці — учнем слюсаря в депо. Там вступив у комсомол і одночасно був заручений бійцем частини особливого призначення. Разом із співробітниками транспортного відділу ДПУ брав участь у чергуваннях, патрулюваннях, охороняючи залізницю від диверсантів. З 1925 року — на станції Чита-1, був учнем токаря по металу в школі ФЗН при паровозоремонтних майстернях, а закінчивши цю школу залишився тут працювати токарем... Був обраний членом комітету комсомолу майстерень.

Це і розповів Котельников. Потім виступили ті, хто рекомендував його, — члени партії з 1905 і 1917 року. На все життя запам'ятав він напутні слова старших товаришів: «Ви, молоді, наша зміна, ви повинні продовжувати ленінську справу...».

У 1929 році його призвали до лав Робітничо-Селян-

П'ЯТДЕСЯТ РОКІВ У ПАРТІЇ

ЖОВТЕНЬ. ЕПОХА. ЛЮДИ.

ської Червоної Армії. І з того часу 26 років — на захист завоювань Жовтня, пройшов шлях від курсанта полкової школи до підполковника.

Велику Вітчизняну війну помічник начальника артпостачання дивізії, капітан Котельников зустрів на Далекому Сході. А наприкінці 1941 року його з групою командирів-далекосхідників направили на формування нових частин для фронту. У березні 1942 року начальник артпостачання 51-ї танкової бригади 3 танкового корпусу капітан Котельников бере участь у боях на Південно-Західному фронті.

Це трапилося в лютому 1943 року. Танкова бригада одержала наказ: вбити ворога з міста Черноармійське. В. Г. Котельников мав забезпечити танкістів боеприпасами. І ось завантажена боеприпасами велика колона рушила до розташування бригади. В головній машині їхав капітан Котельников. Тільки-но приїхали містечко Барвінкове, як налетів ворожий внищувач і відкрив по машинах вогонь з кулеметів і гармат. Всі повискакували з машин і залягли в снігових наметах, очікуючи кінця нальоту. Раптом Василю Григоровичу помітив, що від куль внищувача загорілася машина, на якій він їхав. А в ній — декілька тонн боеприпасів. Міг статися вибух. Хотів кинутися — страшенний біль в нозі пронизав тіло: одна з куль зачепила і його. Переборюючи біль, капітан доповз до палаючої кабіни і почав гасити вогонь. В цей час на допомогу йому прийшов і водій. Спільними зусиллями вогонь вдалося приборкати. Котельников віддав наказ своєму заступнику — доставити боеприпаси в бригаду, до якої вже було недалеко, а самого його разом з іншими пораненими відправили у госпіталь. Вже там бойові друзі поздоровили його з двома відзнаками: присвоєнням звання майора і нагородженням медаллю «За бойові заслуги».

Після повернення з госпіталю і до звільнення в запас він працював на штабній

роботі. Сумлінну службу його у Збройних Силах Батьківщина відзначила орденом Червоного Прапора, Червоної Зірки, кількома медалями.

З 1962 року Василь Григорович працює в нашому університеті інженером ПНДЛ-2. Ось що розповідає його колега Валентина Юр'ївна Баклач, старший науковий співробітник лабораторії, кандидат наук:

— З Василем Григоровичем ми працюємо разом вже 15 років. У нього справді чудові руки — йому доручають найтоншу, мініатюрну роботу. Не задовольняючись запропонованим, він завжди вносить в конструкції щось своє, оригінальне, що долегшує експлуатацію приладів. Одним словом, великий патріот лабораторії, вболіває за її успіхи й невдачі. Поважаємо ми його всі, любимо.

Це справжній наставник молоді. Багато нинішніх працівників лабораторії вважають його своїм вчителем, звертаються й зараз до нього за порадами, за консультаціями. Багатою він колишній дав напутнє слово, рекомендацію для вступу в партію. Серед них і проректор по учбовій роботі доцент Г. О. Тетерін, доцент хімфаку О. Н. Софронков та інші.

Повним бадьорості, натхнення звучать слова ветерана партії до молоді: — Хочу побажати молоді бути завжди відданими своїй Батьківщині, партії, безустанно боротися за здійснення накреслених нею планів, як це робили люди старшого покоління.

Про ветерана партії можна писати багато. Адже в його долі яскраво відбилася історія зростання і змужніння нашої Батьківщини, народженої Великим Жовтнем. І сьогодні, як і раніше, в одному строю з будівниками комуністичного майбутнього крокує В. Г. Котельников, рік вступу в партію якого — 1927-й.

Великого Вам щастя, Василю Григоровичу!
К. ЄВДОКИМОВА,
наш кореспондент.
Фото Д. Шиліна.

Генеральська служба

9 березня у великому актовому залі університету відбулися загальноуніверситетські відкриті партійні збори, на яких з доповіддю про підсумки роботи в I семестрі 1976—1977 учбового року і завдання парторганізації виступив ректор університету професор В. В. Сердюк. В обговоренні доповіді взяло участь сім комуністів.

З інформацією про роботу партійного комітету за період, що минув після попередніх зборів виступив секретар парткому доцент Л. Х. Калуст'ян.

Партійні збори ухвалили відповідне рішення.

Докладний звіт про збори буде опубліковано.

28 лютого в кінотеатрі «Одеса» відбувся конкурсний вечір колективу Одеського університету, присвячений 60-річчю Великого Жовтня, під девізом: «Списіб життя — радянський».

В бесіді за «круглим столом» взяли участь асистент кафедри філософії В. Попков, доцент С. Й. Аппатов, професор О. В. Сурилов, проректор по учбовій роботі доцент Г. О. Тетерін, старший викладач фізичного факультету Н. Г. Пушек, студентка II курсу мехмату Г. Самкова, декан геофаку доцент І. П. Зелінський.

На закінчення учасники вечора подивились художній фільм «Відпустка, що не відбулася».

ЗАПРОШУЄ ХІМІЧНИЙ

НАШ ФАКУЛЬТЕТ

Питанням розвитку хімічної науки і промисловості в нашій країні було приділено велику увагу на XXV з'їзді КПРС. В документах з'їзду зазначено, що інтенсифікація економіки і підвищення її ефективності ставлять високі вимоги зокрема перед хімією. У зв'язку з цим підготовка висококваліфікованих спеціалістів-хіміків на нашому факультеті є почесним і відповідальним завданням.

Хімічний факультет Одеського держуніверситету є одним з найстаріших і відомих хімічних центрів країни. Історія його розвитку тісно пов'язана з цілою плеядою видатних вчених-хіміків: В. В. Марковникова — учня А. М. Бутлерова, Л. В. Писаржевського, А. А. Веріго та ін. Вихованцем нашого університету був видатний радянський вчений Герой Соціалістичної Праці академік М. Д. Зелінський. Нині на хімічному факультеті навчається понад 400 студентів денного і 270 студентів вечірнього відділення. Факультет готує спеціалістів-хіміків також для ряду соціалістичних країн і країн, що розвиваються. Студенти протягом навчання проходять підготовку на шести кафедрах і в двох проблемних науково-дослідних лабораторіях факультету, в складі яких працюють 1 академік АН УРСР, 6 професорів, докторів наук і 26 кандидатів наук, доцентів.

Кафедри факультету і проблемні лабораторії оснащені сучасним устаткуванням і приладами, які дозволяють про-

ПЕРШЕ ЗНАЙОМСТВО

водити дослідження на високому науковому рівні.

Лекції, семінарські заняття, робота в лабораторіях факультету — все це забезпечує високу теоретичну підготовку і набуття практичних навичок.

Після третього курсу студенти нашого факультету спеціалізуються в одній галузі, яку вони самі обирають, наприклад, хімік-органік, хімік, фізико-хімік, біохімік тощо. Студенти в період виробничої переддипломної практики знайомляться з крупними хімічними підприємствами республіки, працюють у лабораторіях провідних заводів і науково-дослідних установ Києва, Донецька, Запоріжжя, Горлівки, Лисичанська та інших міст країни. Крім того, студенти-хіміки виїжджають на практику в університети Чехословаччини, Німецької Демократичної Республіки, університет приймає студентів з цих же країн у себе.

Весело й цікаво проводять своє дозвілля студенти факультету, беручи участь у роботі спортивних секцій і самодіяльних колективів. Часто проводяться вечори й засідання клубів, де студенти і викладачі разом обговорюють найбільш актуальні питання науки, суспільно-політичного і культурного життя.

Н. ОЛЕНОВИЧ,
декан хімічного факультету доцент.

КАФЕДРИ

Кафедра фізичної хімії, як і всі інші кафедри хімічного факультету, інтенсивно працює над підвищенням якості підготовки молодих спеціалістів, виховання їх в дусі радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму.

Велику увагу приділяє кафедра науково-дослідній роботі. Як і в попередні роки, зусилля вчених спрямовані, з одного боку, на вдосконалення старих і розробку нових способів виділення невеликих кількостей істинно- та колоїдно-розчинних речовин з великих об'ємів водних розчинів, а з іншого боку, на пошуках дешевих і одночасно високоєфективних каталізаторів електрохімічного горіння топлива.

Обидва напрямки є традиційними для кафедри і розвиваються нею тривалий час. Досягнення кафедри у цих напрямках широко відомі у нас в країні і за кордоном.

Одна з шести

Найбільш значним результатом робіт по першому напрямку має стати завершення досліджень по з'ясуванню закономірностей флотаційного виділення з води емульгованих нафтопродуктів і металовмістких аніонів, а також підготовка до захисту трьох кандидатських дисертацій (В. А. Борисов, А. Н. Пурич, В. К. Ососков). Підсумком робіт по другому напрямку буде допрацювання докторської дисертації доцента О. Н. Софронькова.

Проблема концентрування великих об'ємів розбавлених розчинів і проблема розділення фаз у великих об'ємах рідких мікрогетерогенних систем належить до числа проблем, від успішного вирішення яких у значній мірі залежить прогрес багатьох галузей промисловості: хімічної, гідромета-

лургічної, гірничо-збагачувальної та ін.

Виключне значення ці проблеми мають для практики очищення стічних вод промислових підприємств і освоєння мінеральних ресурсів світового океану.

Одним з досить перспективних методів концентрування розбавлених істинних і колоїдних розчинів є флотація. На вивченні різних типів флотаційних процесів зосереджені зусилля частини співробітників кафедри фізичної хімії.

Крім флотаційних процесів, на кафедрі досліджують закономірності адсорбції поверхнево-активних речовин на межі розділу фаз «рідина—газ» і «рідина — тверде тіло».

За матеріалами досліджень опубліковано понад 60 статей, отримано 5 авторських свідоцтв, захищено 3 кандидатські дисертації.

Наш кор.

ПРАЦЮЮТЬ КЛУБИ

«РАДИКАЛ». 1976 рік приніс членам клубу знайомство з багатьма цікавими людьми: учасниками Великої Вітчизняної війни; викладачами Сегедського університету, що розповіли про систему освіти в Угорщині.

Клуб встановив співробітництво з іншими факультетами. Прикладом цьому може послужити виступ на святковому засіданні 5 березня 1976 року доцента філфаку В. О. Фабіанської з розповіддю про становище жінки в Італії. Всі ті співробітники, які побували за кордоном, ділилися на засіданнях клубу своїми враженнями. Про систему освіти і становище студентів в Югославії члени клубу почули від

І. С. Волощановського, який побував на науковому стажуванні.

«ФТОР». У клубу своя специфіка. На кафедру неорганічної хімії приходять студенти-першокурсники. «Фтор» — це перший із клубів, з яким їм доведеться знайомитись. Тут вони повинні отримати найперші уявлення про кафедру, про хімічний факультет, про клубівську роботу.

«ПОТЕНЦІАЛ». За минулий рік було проведено чимало цікавих засідань, з яких кращими були Клуб клубів, урочисті проводи випускників, святкове засідання, присвячене 59-й річниці Жовтневої революції. На новорічному засіданні виступали професор Л. Д.

ДОЗВІЛЛЯ З КОРИСТЮ

Скрильов, доцент О. Н. Софронков, доцент Ф. В. Макордей, які розповіли про життя молоді в Угорщині і Австрії.

«ІНДИКАТОР» Значно посилилась інтернаціональна робота клубу. Часто організуються зустрічі студентів з різних країн, що навчаються на нашому факультеті.

Клубівська художня самодіяльність залишається на високому рівні, що було добре видно під час засідання Клубу клубів.

На засідання виносяться щоразу більше наукових проблем. Хотілося б, щоб ця тенденція збереглась і в наступному році.

ГОТУЄМО ДОСЛІДНИКІВ КУТОЧОК НСТ

Науково-дослідна робота на хімічному факультеті входить як обов'язкова в навчальні курси й практикуми всіх кафедр, ця робота виконується під час навчання за розкладом. Крім цього, 280 студентів-хіміків ведуть велику дослідну роботу по держбюджетній і господарній тематиці.

Про свої дослідження студенти доповідають на засіданнях наукових гуртків кафедр, на щорічних університетських наукових конференціях, а також беруть участь в подібних конференціях інших вузів країни. В минулому навчальному році, наприклад, студенти М. Попов і М. Чоморова виступали з доповідями на студентській науковій конференції Ленінградського держуніверситету. Ці доповіді відзначені грамотами ЛДУ.

Великий інтерес викликає в студентів міжфакультетський науковий студентський гурток фізико-хімічних проблем біологічних процесів, організований при проблемній науково-дослідній лабораторії № 5. Цей гурток об'єднує 15 студентів II—V курсів хімічного, біологічного і фізичного факультетів.

Щорік студенти-хіміки направляють свої роботи на Республіканський огляд-конкурс. В 1976 році було направлено 18 робіт. Студенти з нетерпінням чекають результатів конкурсу.

О. БЕЛОУСОВА,
доцент, науковий керівник НСТ хімфаку.

Школа «Юний хімік»

ВУЗ — ШКОЛИ

Щонеділі лабораторії хімічного факультету гостинно відчинені для учнів школи «Юний хімік». Ось вже декілька років вона працює на хімічному факультеті, основним завданням якої є те, щоб надати можливість тим, хто захоплюється хімією, розширити свої знання в галузі хімії, набути навичок експериментальної роботи.

Програма першого року навчання передбачає вивчення теоретичних основ неорганічної і аналітичної хімії. Другий рік навчання присвячений вивченню органічної хімії та хімії полімерів і колоїдів.

Учні школи «Юний хімік» знайомляться з усіма кафедрами хімічного факультету. Їм надали можливість виконувати науково-дослідницьку роботу.

Деякі випускники школи «Юний хімік» поповнили ряди студентства як хімічного факультету, так і інших вузів міста.

В роботі школи «Юний хімік» беруть участь викладачі і співробітники хімічного факультету. Слід відзначити і активну участь студентів четвертого курсу хімічного факультету в роботі школи.

Школи «Юний хімік» організовані також і в ряді районів Одеської області. Протягом декількох років працювали заочні школи в Біляївському і Тарутинському районах. В цьому учбовому році почала роботу школа «Юний хімік» в Іванівському районі.

Т. ГУДИМОВИЧ.

На засіданні клубу «Індикатор» кафедри аналітичної хімії частими гостями бувають вчені інших вузів Одеси. Одна з них — завідувача кафедрою наукового комунізму Одеського технологічного інституту Л. В. Гладка. На іншому знімку — студентка I курсу хімфаку Макелла Марі Агат (Конго).

Фото Д. Шиліна.

Випуск для старшокласників, майбутніх абітурієнтів

Правофлангові

Знайомтесь: Валентина Мурзіна. П'ятикурсниця хімічного факультету. Ленінський стипендіат.

У неї позаду майже п'ять років навчання. П'ять років напруженої роботи. Якість її основної роботи — навчання — була завжди високою, відмінною. Зараз уже підраховано середній бал залікової книжки кожного п'ятикурсника. У Валі він становить 4,95.

Протягом двох років вона була членом комсомольського бюро, очолювала академсектор, потім друзі обрали її комсоргом факультету, нині Валя є заступником секретаря. Неодноразово відзначалася грамотами комітету комсомолу.

З III курсу Валя Мурзіна працює над розробкою наукових тем в гурткові при кафедрі. Виступала на наукових конференціях. Її робота представлена на республіканський і всесоюзний конкурси. В сьогорічній конференції теж візьме участь.

Окрім наукової роботи при кафедрі хімії колоїдів і полімерів вона активно працює в галузі суспільних наук, член клубу «Скра» при кафедрі історії КІРС.

Отак і прожила Валя Мурзіна усі роки навчання в університеті: цікаво, змістовно, плідно.

І. ВОЛОШАНОВСЬКИЙ,
старший викладач, заступник
декана хімічного факультету.

Гуртожиток — наш дім

Як живуть і відпочивають студенти нашого факультету, що мешкають у гуртожитках № 1 і № 3?

Коллектив гуртожитку — одна велика сім'я. Під керівництвом студентських рад і за активною участю всіх студентів у гуртожитках проводяться багато заходів. Це й вечори, присвячені знаменним датам, і вечори відпочинку. Це й цікаві лекції з різних тем, і зустрічі з людьми.

Добре поставлена робота політичного сектора в гуртожитку № 1. За останній час для студентів були прочитані такі лекції: «БАН — будова віку», «ХХV з'їзд КПРС про побудову матеріально-технічної бази комунізму», «Епоха Відродження і творчість Тіціана».

У гуртожитку систематично працює кінолекторій, часто демонструються документальні фільми, збірники мультфільмів. Ініціатором багатьох заходів у гуртожитку № 1 виступає кафедра політекономії. Справді батьківське піклування виявляють викладачі цієї кафедри про побут і дозвілля студентів. Особливо хочеться відзначити доцентку цієї кафедри А. К. Яковлеву, який витрачає багато часу і сил для того, щоб життя студентів у гуртожитку було цікавим.

На хімічному факультеті стало доброю традицією проведення виїзних засідань клубів наших кафедр у гуртожитках. Нещодавно відбулось

виїзне засідання клубу «Індикатор» кафедри аналітичної хімії на тему: «Радянський спосіб життя». Перед студентами виступили декан факультету, завідувача кафедрою аналітичної хімії доцент Н. Л. Оленович, доцент цієї кафедри Г. Ф. Танцюра. Після їх виступу розгорнулася цікава дискусія. Свої думки з обговорюваної теми висловили студенти Т. Копусь, Г. Найдено, Н. Чмирлова і багато інших.

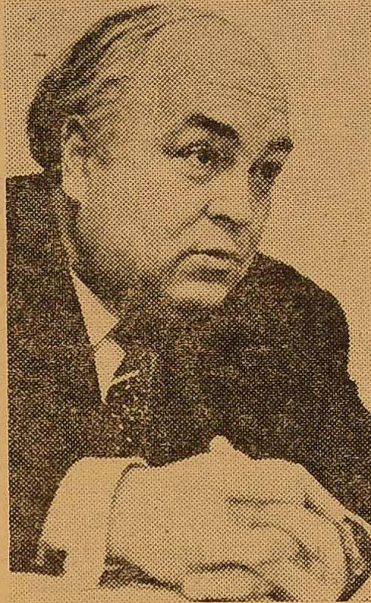
Цікава робота проводиться і в гуртожитку № 3. Там проведено лекції про міжнародне становище, про відносини СРСР з капіталістичними країнами, проведені вечори відпочинку.

В обох цих гуртожитках випускаються газети, оформляються стенди, працюють фотолaboratorії.

В гуртожитках ведеться велика робота по підвищенню рівня санітарного стану. Систематично санітарний сектор проводить рейди перевірки санітарного стану. В гуртожитку № 1 оголошено конкурс на кращу кімнату. Кращі кімнати будуть нагороджені телевізорами і холодильниками.

Зараз робота студентських рад і всього колективу гуртожитків направлена на гідну зустріч 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

В. МЕНЧУК,
комісар гуртожитку № 1,
М. ПАЛАМАРЧУК,
студент II курсу хімфаку.

Академік О. В. Богатський: хімія — наука майбутнього

Багато школярів, мабуть, цікавляться, як люди стають вченими. У одних любов до предмета проявляється з дитинства — і не випадково. Коли у Вас вперше проявилася любов до хімії? І як це зв'язано з професією Вашого батька?

— Я виріс в родині хіміків. Мій батько був хіміком, моя мама — теж хімік. Я, однак, затруняюся відповіді на запитання про те, коли зародилася в мене любов до хімії. Інтерес до цієї науки з'явився в шкільні роки. Справжня любов до хімії виникла тоді, коли я вже в університеті почав її поглиблено вивчати. Атмосфера хімічної лабораторії мені була знайома і милою з дитинства. Я застеріг би від спрощеного розуміння цієї проблеми. Людина формується під впливом багатьох факторів, в тому числі — під впливом сім'ї. Я назавжди зберіг велику любов до мого батька — Всеволода Дем'яновича Богатського, котрого вважаю своїм першим учителем, другом і наставником. Жаль дуже, що він помер, до того ж дуже рано. Я був тоді студентом, і гірkota цієї втрати була безмежною. Впевнений, що батько, його приклад, його образ були дуже важливими у виборі мною моєї професії. Проте впливало і багато інших факторів. Так що все це складно і не завжди можна однозначно відповідати на такі запитання. Сімейна традиція хіміків продовжується. Моя дружина теж хімік.

Чи обов'язково йти шляхом своїх батьків? Чи не обмежує це самостійність у виборі професії? А дже кожному хочеться бути самим собою!

— Ні, звичайно. Про будь-які обмеження не може бути й мови. Це в корені неправильно. Моя дочка, наприклад, не хоче бути хіміком, і я цілком розділяю її бажання знайти свій шлях у житті. Тричі не

праві ті батьки, які нав'язують свою професію дітям. Від цього нічого хорошого чекати не можна. Ви цілком правильно вважаєте, що кожен хоче бути самим собою.

Яке місце Ви відводите науці хімії серед інших природничих наук?

— Місце хімії серед природничих наук достатньо визначене, і я нічого не можу додати до цього. Хімія має дуже важливе значення для пізнання людиною навколишнього світу, для створення нових матеріалів, нових технологій, незліченної кількості цінних речовин. Впевнений, що роль хімії буде зростати, і хімічні процеси будуть все більше витісняти механічні. Зараз загальноприйнято, вважати, що голов-

ним напрямком розвитку хімії буде прикладення до біології. Це виключно є важливим для людини. Тут ми стоїмо на порозі дивних відкриттів, які можуть різко змінити нинішню картину розвитку техніки. Пізнання біологічних процесів в молекулярному рівні і використання цієї інформації для потреб людства — завдання першорядної важливості.

де одним із провідних академічних інститутів.

Які зв'язки Південного центру з університетом?

— Правильно говорити не про зв'язки Південного центру з університетом, а про зв'язки окремих підрозділів АН УРСР з університетом. Хімічний інститут, про який я говорив раніше, — тісно пов'язаний з хімічним факультетом університету. Одна з кращих форм цього зв'язку — академічно-університетський науковий комплекс з органічної і біоорганічної хімії. В комплекс зараз входять три відділи лабораторії ІЗНХ АН УРСР, кафедра органічної хімії та Проблемна лабораторія № 5 Одеського університету. На базі комплексу здійснюється підготовка студентів по чотирьох спеціалізаціях хімічного факультету. В комплексі проводяться широкі наукові дослідження, в яких беруть участь понад 200 наукових співробітників, в тому числі 3 доктори і близько 30 кандидатів наук. Такі комплекси слід всебічно розвивати. Ми раді тому, що аналогічний комплекс організовано і з астрономії. В цілому, — чим тісніше академічні інститути будуть зв'язані з університетом, тим краще для загальної користі, для розвитку наукових досліджень і підготовки студентів.

Що б Ви хотіли сказати випускникам шкіл, що готуються до вступу на хімічний факультет нашого університету?

— Запрошуємо на хімічний факультет. Вступивши на цей факультет ви здобудете виключно захоплюючий і гарний фах.

Інтер'ю провели
Е. МАРКІНА та В. БОРЕЦЬКИЙ.

ІНТЕРВ'Ю

Які перспективи розвитку Південного наукового центру АН УРСР? І конкретно: хімічних досліджень?

— Слід чітко уявити собі, що таке Південний науковий центр, рівно як і інші регіональні центри АН УРСР. Це не установа, не адміністративний орган. Центр — це представництво Президії АН УРСР в певному регіоні і орган для координації наукових досліджень, що проводяться в Академії Наук, у вузах і галузевих інститутах. Південний науковий центр АН УРСР відповідає за наукову координацію в Одеській, Миколаївській, Кримській та Херсонській областях. Форма роботи центру — засідання Ради центру, його бюро, секцій бюро, робота наукових секцій, комісій і груп. Штатний персонал центру надзвичайно малий. Вся робота виконується не штатним персоналом, а людьми, що працюють на своїх ділянках і можуть користуватися форумом центру для координації, спілкування, налагодження спільних досліджень. Це дуже корисна і жвава робота.

Хімічні дослідження в Південному науковому центрі проводяться в ряді академічних закладів, в двох університетах і кількох учбових галузевих інститутах. Найбільшим

ОСТАННІ КАНІКУЛИ

Канікули... А дже це останні канікули. Кожному хотілося б провести їх так, щоб запам'яталися, та й сил набратися — бо попереду захист дипломів. Нам дісталися путівки в Ленінград. І ось 30 січня... За вікнами швидкого Ленінградського поїзда залишився перон Одеського вокзалу.

Нам відразу пощастило. В цьому поїзді поверталася з Антарктиди 21 радянська експедиція. Зустріч і розмова про Антарктиду, про погоду, про умови роботи при 80 градусах

морозу, про людей — сильних духом. На пам'ять про себе поллярники залишили автографи і скромні сувеніри — фотознімки селища «Молодіжне» та місцевих мешканців Антарктиди — імператорських пінгвінів.

Ленінград — коліска революції. Скільки пов'язано у людства з цим містом! Це Петро I і легендарна Аврора, це Зимовий палац і Петропавлівська фортеця, Петропавлівський Марсове поле, це Пискарьовське кладовище і Ермітаж, це Пушкін і Ленін. Це місто на

Неві пережило труднощі блокади, тут будують атомні криголами.

Кожного дня по 2—3 екскурсії, а ввечері ми поспішали в концертний зал «Октябрьський» на зустріч з югославськими артистами, «Зимовими зірками» чи драматичним театром.

Зустрічі, зустрічі, враження. Так, за 4 дні ми побачили багато прекрасного, та це занадто мало щоб побачити весь Ленінград — місто мостів, місто музеїв, театр, місто революційної, бойової і трудової слави.

А. ТИМЕНЮК,
студентка V курсу хімфаку.

